foyer
The Journal of Humanities, Social Sciences, and Education

Synthesis of Graduate-Level Research on Thai Language Teaching Using Linguistic Theories Between 1975 and 2024

Arkkarawat Sornwatthananon[1] and Songphop Khunmathurot[2]
Chiangmai University Demonstration School[1] and
Faculty of Education, Naresuan University[2]

Received: April 11, 2025
Revised: December 12, 2025
Accepted: January 15, 2026

Abstract

This article aims to synthesize graduate-level research on Thai language teaching using linguistic theories in the Thai Thesis Database - TDC – ThaiLIS between 1975 and 2024. The data studied includes 21 graduate-level research works from the years 1975 to -2024. The research procedure was as follows: 1) surveying and collecting research data, 2) recording the data in a table, 3) determining the points for analysis, including general information of the research, research problems, objectives, innovations used in the research, research instruments, and statistics used in the research, 4) analyzing the data by summarizing separately by topic and calculating basic statistics, such as frequency and percentage, and 5) analyzing trends and directions of research in Thai language teaching using linguistics. The research findings showed that the research in Thai language teaching that applied linguistic theories used them for 1) solving problems in reading and spelling, and 2) solving problems in Thai pronunciation among elementary school students, foreign students learning Thai as a second language, and group students. It was found that the graduate-level research most commonly came from Chiang Mai University; there were a total of 5 works, accounting for 21.81 percent of the analyzed studies. The most common problem found in the research was from the learners themselves, totaling 8 issues, accounting for 88.88 percent

were problems originating from the learner. The most common objective found in the research was an aim to study the effects of independent variables and characteristics of the Thai language, totaling 22 instances, accounting for 42.31 percent. The most used innovation in the research was activity sets, found in 2 works, accounting for 28.57 percent. There were 12 types of research tools used, with the most common being ability assessment tools, found in 6 works, accounting for 31.58 percent. There were a total of 13 types of statistical methods used in the research, with the most common being standard deviation and mean, used in 7 works, accounting for 22.58 percent. The trend found in the research was that there is currently a low number of research studies in Thai language teaching that apply linguistic theories, due to the complexity of linguistic content. Teachers only apply some linguistic knowledge in teaching and are unable to fully understand the whole body of linguistic knowledge. Therefore, most research focused on reading and writing issues, mostly at the elementary level. As for research involving the application of linguistic theories, it was found that the theories were used to analyze textbooks and determine the causes of pronunciation problems, and were applied to analyze the pronunciation of ethnic group students and students learning Thai as a second language, and to analyze communication in the Thai language.

Keywords

Thai language teaching, thesis, Thai linguistics, Thai language

Foyer
The Journal of Humanities, Social Sciences, and Education

การสังเคราะห์งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567

อัครวัฒน์ ศรวัฒนานนท์[1] และ ทรงภพ ขุนมธุรส[2]
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่[1] และ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร[2]

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ในฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย - TDC – ThaiLIS ระหว่าง พ.ศ. 2518 – 2567 โดยข้อมูลที่ได้นำมาศึกษา ได้แก่ งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518-2567 รวมจำนวนทั้งสิ้น 21 เรื่อง โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย คือ 1) สำรวจและรวบรวมข้อมูลงานวิจัย 2) บันทึกข้อมูลลงในตาราง 3) กำหนดประเด็นในการวิเคราะห์ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัย ปัญหาของการวิจัย วัตถุประสงค์ นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย 4) วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปแยกตามประเด็นที่วางไว้ และหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ และ 5) วิเคราะห์ทิศทางและแนวโน้มการวิจัยด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ภาษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่างานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนเพื่อ 1) การแก้ปัญหาในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ 2) แก้ปัญหาเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทย จากนักเรียนระดับประถมศึกษา นักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และนักเรียนกลุ่ม โดยพบว่างานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาที่พบมากที่สุดเป็นงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.81 และปัญหา

ที่พบในการวิจัยมากที่สุดคือปัญหาที่มาจากตัวของผู้เรียนจำนวน 8 ประเด็น คิดเป็นร้อยละ 88.88 และพบวัตถุประสงค์ในการวิจัยมากที่สุดคือ เพื่อศึกษาผลการใช้ตัวแปรต้นและลักษณะของภาษาไทย จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31 และพบนวัตที่กรรมที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุดที่สุดคือ ชุดกิจกรรม จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 12 เครื่องมือ พบมากที่สุดคือแบบวัดความสามารถ มีจำนวนมากที่สุดจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.58 และสถิติที่ใช้ในงานวิจัยทั้งหมด 13 สถิติ พบมากที่สุดคือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยมากที่สุด จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.58 และแนวโน้มที่พบในการวิจัย คือ ปัจจุบันพบจำนวนการทำวิจัยด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์น้อยเนื่องจากภาษาศาสตร์เป็นเรื่องที่มีเนื้อหาที่ยาก ครูใช้ความรู้ภาษาศาสตร์เพียงบางส่วนมาประยุกต์กับการสอน ไม่สามารถเข้าใจองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์ได้ทั้งหมด จึงมีผู้ทำวิจัยในด้านการอ่านและการเขียนเป็นจำนวนมาก โดยพบในระดับประถมศึกษาเป็นส่วนมาก และวิจัยประเภทการนำภาษาศาสตร์มาวิเคราะห์ พบว่าเอาทฤษฎีภาษาศาสตร์ไปวิเคราะห์ตำราเรียน สาเหตุของปัญหาการอ่านออกเสียง และนำไปใช้ในการวิเคราะห์การออกเสียงของนักเรียนชาติพันธุ์ นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และวิเคราะห์การสื่อสารในภาษาไทย

คำสำคัญ

การสอนภาษาไทย, วิทยานิพนธ์, ภาษาศาสตร์ภาษาไทย, ภาษาไทย

บทนำ

ปัจจุบันได้มีการศึกษาภาษาไทยอย่างเป็นระบบ ในเรื่องเสียง หน่วยคำ วลี ประโยค ข้อความโดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์จากต่างประเทศเข้ามาศึกษาอย่างเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เรียกว่า ภาษาศาสตร์ โดย Royal Institute Dictionary Name (2008) ได้ให้นิยามคำว่า ภาษาศาสตร์ หมายถึง วิชาที่ศึกษาภาษาในแง่ต่าง ๆ เช่น เสียง โครงสร้าง ความหมาย โดย อาศัยวิธีการวิทยาศาสตร์ มีการตั้งสมมุติฐาน เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผล Varotmasikkhadit (2002) กล่าวไว้ว่า ภาษาศาสตร์คือวิทยาศาสตร์ทางภาษา หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาด้วยวิธีการวิทยาศาสตร์ มีการตั้งสมมุติฐานพิสูจน์ หลักเกณฑ์และกฎต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับโครงสร้างและลักษณะของภาษาแต่ละภาษา จากที่กล่าวมานั้น การศึกษาภาษาศาสตร์ในภาษาไทยนั้นจะถูกจัดให้เป็นการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ในสาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และอักษรศาสตร์ โดยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นได้นำทฤษฎีภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ดังที่ Ministry of Education (2008) ได้กำหนดให้นักเรียนศึกษาในมาตรฐานที่ 4 หลักภาษาไทย โดยนักเรียนจะได้ศึกษาหลักภาษาไทย ในเรื่อง เสียงในภาษาไทย คำ กลุ่มคำ วลี ประโยค ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในภาษาศาสตร์ ไม่ได้ศึกษาภาษาศาสตร์จากทฤษฎีโดยตรง แต่ก็ยังมีผู้วิจัยนำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ไปผนวกกับงานวิจัยเพื่อใช้เป็นตัวแปรต้นเพื่อพัฒนาการสอนหลักภาษาไทย การอ่านในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์และบรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ โดยใช้เกณฑ์การเลือกคืองานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย โดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ หรือ การใช้ภาษาศาสตร์ในการเรียน

การสอน โดยเปิดสอนทั้งในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2518 - 2567 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย - TDC – ThaiLIS ผ่านคำค้นข้อมูล การสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ พบจำนวนวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้างานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และเป็นแนวทางสำคัญสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การแก้ปัญหาทางการเรียนการสอนภาษาไทย และเห็นแนวโน้มการวิจัยทางการสอนภาษาไทยของระดับบัณฑิตศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน อาจารย์ มหาวิทยาลัย หรือผู้ที่สนใจในการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษาในฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ thaiLIS ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567

กรอบแนวคิดในการวิจัย

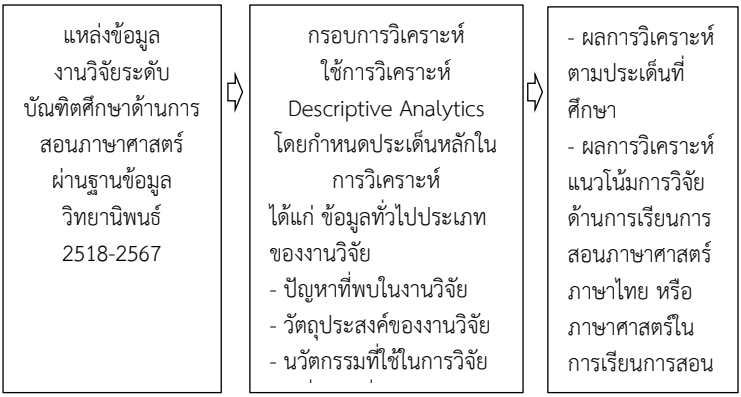

Figure 1. Research Conceptual Framework

คำถามการวิจัย

1. งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 มีลักษณะอย่างไรในแง่ของประเภทงานวิจัย สถาบันต้นสังกัด

2. ปัญหาที่พบบ่อยในงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาด้านการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์คืออะไร และมักเกิดจากปัจจัยใดบ้าง

3. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัยด้านการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์มีแนวโน้มไปในทิศทางใด

4. นวัตกรรมหรือเครื่องมือใดบ้างที่นิยมใช้ในงานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยโดยใช้ภาษาศาสตร์ และมีแนวโน้มการใช้ที่เปลี่ยนแปลงอย่างไรช่วงเวลาต่าง ๆ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ทำการศึกษางานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ โดยมีวิธีการกำหนดเกณฑ์การเก็บคัดเลือกเข้าวิจัย (Inclusion criteria) คือเป็นวิจัยที่ปรากฏลงในฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย - TDC – ThaiLIS จากการค้นหาจากคำสำคัญคำว่าการสังเคราะห์ งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา การสอนภาษาไทย ภาษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยโดยปรากฏงานวิจัยในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 ทั้งวิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ บทความวิจัย ซึ่งเป็นงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาและงานวิจัยของคณาจารย์ในคณะอักษรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ รวมเป็นงานทั้งสิ้น 25 เรื่อง และเกณฑ์การคัดงานวิจัยออก (Exclusion criteria) คือ วิจัยที่ไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. 2518 – 2567 หรือวิจัย บทความ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการนำภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนภาษาไทยและไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย - TDC – ThaiLIS โดยดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. สำรวจและศึกษาข้อมูลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ที่นำมาใช้ในการสอนภาษาไทย ได้แก่ วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ บทความวิจัยซึ่งเป็นงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาและงานวิจัยของคณาจารย์ในคณะอักษรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ รวมเป็นงานทั้งสิ้น 21 เรื่อง จากการสืบค้นผ่านฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ ThaiLis

2. ทำการบันทึกข้อมูลลงในตารางที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และตรวจสอบข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลมีความตรงถูกต้อง

3. วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาจำแนกเป็นกลุ่มโดยกำหนดประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัย 2) ปัญหาของการวิจัย 3) วัตถุประสงค์ 4) นวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย 5) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 6) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4. วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้สรุปแยกเป็นหัวข้อตามที่ได้ตั้งไว้ โดยคำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ตามที่ได้ศึกษา

5. วิเคราะห์แนวโน้มการวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ เพื่อสรุปองค์ความรู้และผลของงานวิจัยและข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive analytics)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปผลขอมูลในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัย

จากการที่ได้ศึกษาข้อมูลโดยทั่วไป ได้แก่ มหาวิทยาลัย จำนวนงานวิจัย การค้นคว้าอิสระ บทความวิจัย ผลงานวิจัยของคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องด้านการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ โดยแสดงรายละเอียดไว้ในตารางดังต่อไปนี้

Table 1: Basic Information and Number of Research Studies

ชื่อมหาวิทยาลัย	สาขาวิชา	จำนวนวิทยานิพนธ์ (ร้อยละ)	จำนวนการค้นคว้าอิสระ (ร้อยละ)	จำนวนบทความวิชาการ / วิจัย (ร้อยละ)	คิดเป็น (ร้อยละ)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1.ภาษาศาสตร์			1 (4.76)	4.76
	2.ภาษาศาสตร์ประยุกต์	1 (4.76)			4.76
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	1.หลักสูตรและการสอน			1 (4.76)	4.76
	2.ภาษาศาสตร์	1 (4.76)			4.76
	3.ครุศาสตร์มหาบัณฑิต	2 (9.52)			9.52
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1.ภาษาเพื่อการสื่อสาร	2 (9.52)			9.52
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1.การสอนภาษาไทย	3 (14.29)	2 (9.52)		23.81
มหาวิทยาลัยบูรพา	1.วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา			1 (4.76)	4.76
มหาวิทยาลัยมหิดล	1.ภาษาศาสตร์	1 (4.76)			4.76
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	1.การจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้	1 (4.76)			4.76
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1.จิตวิทยาพัฒนาการ	1 (4.76)			4.76
	2.การศึกษา	2 (9.52)			9.52
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	1.ภาษาไทย (กศ.ม.)	2 (9.52)			9.52
รวม		16 (76.19)	2 (9.52)	3 (14.29)	100

จากตาราง 1 แสดงผลจำนวนงานวิจัยการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์มาใช้ในการเรียนการสอน ทั้งหมดจำนวน 21 เรื่อง โดยแบ่งจำนวนงานวิจัยออกแบ่งออกเป็นจำนวนมากที่สุด ได้แก่ วิทยานิพนธ์ จำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 76.19 รองลงมาคือ บทความวิชาการ จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.29 และการค้นคว้าอิสระ จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 และพบว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.81 แบ่งออกเป็น วิทยานิพนธ์ 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.29 และ การค้นคว้าอิสระ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 รองลงมาเป็นงานวิจัยจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏงานวิจัยทั้งหมด 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.04 แบ่งออกเป็นงานวิจัย วิทยานิพนธ์จากสาขา ภาษาศาสตร์ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 บทความวิชาการ จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 และ จากสาขาครุศาสตร์มหาบัณฑิต 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 ต่อมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบจำนวน 3 เรื่อง โดยแบ่งออกเป็น วิทยานิพนธ์สาขาการศึกษาจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.52 และ วิทยานิพนธ์จากสาขาจิตวิทยาพัฒนาการ จำนวน 1 เรื่องคิดเป็นร้อยละ 4.76 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบงานวิจัยประเภทบทความวิจัย จำนวน 1 เรื่องจากสาขาภาษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 4.76 และ วิทยานิพนธ์จากสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.76 ต่อมาคือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบจำนวนงานวิทยานิพนธ์ 2 เรื่อง จากสาขาภาษาเพื่อการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 9.52 และ วิทยานิพนธ์ 2 เรื่องจากสาขาการสอนภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม คิดเป็นร้อยละ 9.52 โดยพบจำนวนงานวิทยานิพนธ์น้อยที่สุด พบจำนวน 1 เรื่อง จาก 3 มหาวิทยาลัยได้แก่ บทความวิจัยจากวิทยาลัยการวิจัยและวิทยาการจัดการปัญญา 1 เรื่อง วิทยานิพนธ์ 1 เรื่อง จากสาขาวิชาภาษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล และวิทยานิพนธ์จากสาขาวิชา หลักสูตร

และการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นเรื่องละ 4.76 ตามลำดับ

Table 2: Number of Research Types on Teaching Thai Language Using Linguistic Theories

ประเภทการวิจัย	จำนวนเรื่อง	คิดเป็นร้อยละ
การศึกษา	13	61.90
วิเคราะห์ภาษาศาสตร์ภาษาไทย	4	19.05
วิทยาการทางปัญญาทางภาษา	2	9.52
วิเคราะห์ภาษาเพื่อการสื่อสาร	2	9.52
รวม	21	100.00

จากตาราง 2 แสดงผลจำนวนประเภทวิจัยการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน พบวิจัยทางการศึกษามากที่สุด จำนวน 13 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 61.90 รองลงมาเป็นงานวิจัยภาษาศาสตร์ภาษาไทย จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 61.90 และน้อยที่สุดโดยมีอันดับสุดท้ายมีจำนวนเท่ากันคือ วิจัยวิทยาการทางปัญญาทางภาษาและภาษาเพื่อการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 9.52

2. ปัญหาที่พบในงานวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของงานวิทยานิพนธ์ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 จากฐานข้อมูล ThaiLIS ปรากฏรายละเอียดปัญหาที่พบจำนวน9 ปัญหา ดังนี้

Table 3: Problems Found in Thesis Research on Thai Language Teaching Management Using LinguisticTheories between 1975 and 2024

ประเด็นปัญหาการวิจัย	ประเด็นย่อย	ร้อยละประเด็นย่อย	รวมจำนวนเรื่อง	ร้อยละของประเด็นปัญหา
1.ปัญหาจากตัวผู้สอน	ขาดองค์ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ภาษาไทย	11.11	1	11.11
2.ปัญหาจากตัวผู้เรียน				
2.1 ผู้เรียนปกติ	ขาดทักษะ	22.22	5	55.56
	ไม่ได้รับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง	11.11		
	นักเรียนเป็นชาติพันธุ์	22.22		
2.2 ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้	มีความบกพร่องในการใช้ภาษาไทย	33.33	3	33.33
		100	9	100
	รวม	**100.00**	**9**	**100.00**

จากตาราง 3 แสดงปัญหาที่พบในงานวิจัยวิทยานิพนธ์ด้านสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2518-2567 พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือปัญหาจากตัวผู้เรียน พบจำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.56 มีรายละเอียดคือ ปัญหาจากผู้เรียนปกติ จำนวน 5 เรื่อง 3 ประเด็น ได้แก่ ผู้เรียนขาดทักษะในการเรียน ปรากฏ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.22

และผู้เรียนไม่ได้รับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้องปรากฏ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.11 และผู้เรียนเป็นชาติพันธุ์ปรากฏ 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.22 ประการต่อมา ปัญหาจากผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ 3 ประเด็น คิดเป็นร้อยละ 33.33 โดยมีรายละเอียดคือ ปัญหาจากตัวผู้เรียนปกติ พบมากที่สุดมี 2 ประเด็น คือ นักเรียนขาดทักษะ คิดเป็นร้อยละ 22.22 และนักเรียนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.22 และนักเรียนไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง จำนวน 1 เรื่องคิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยปัญหาที่เกิดจากนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ภาษาไทย โดยพบจำนวน 1 ประเด็น 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และพบปัญหาจากตัวผู้สอนขาดองค์ความรู้เรื่องภาษาศาสตร์ ภาษาไทย จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.11

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของงานวิทยานิพนธ์ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ หรืองานวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย ช่วงปี 2518-2567 จากฐานข้อมูล ThaiLIS ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

Table 4: Objectives of Thesis Research on Thai Language Teaching Using Linguistic Theories

วัตถุประสงค์หลัก	วัตถุประสงค์ย่อย	จำนวนข้อย่อย	ร้อยละข้อย่อย	รวมจำนวนข้อ	ร้อยละ
เพื่อพัฒนา	โปรแกรมวัดความสามารถ	1	1.92	2	3.85
	แบบฝึก	1	1.92		
เพื่อสร้าง	แบบวัด	1	1.92	2	3.85
	ชุดการสอน	1	1.92		
เพื่อเปรียบเทียบ	ความสามารถ	10	19.23	13	25.00
	ข้อผิดพลาด	1	1.92		
	ความแตกต่าง	2	3.85		
เพื่อศึกษา	ผลของโปรแกรม	1	1.92	22	42.31
	ผลชุดกิจกรรม	3	5.77		
	ลักษณะการเขียนคำ ประโยค	2	3.85		
	สภาพการเรียน	1	1.92		
	การเชื่อมโยงความคิด	2	3.85		
	ความรู้ทางภาษาศาสตร์	4	7.69		

วัตถุประสงค์หลัก	วัตถุประสงค์ย่อย	จำนวนข้อย่อย	ร้อยละข้อย่อย	รวมจำนวนข้อ	ร้อยละ
	ข้อผิดพลาด	2	3.85		
	องค์ความรู้ภาษาไทย	6	11.54		
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1	1.92		
เพื่อวัด/ทดสอบ	ปฏิสัมพันธ์	1	1.92	2	3.85
	ความรู้ทางภาษาศาสตร์	1	1.92		
เพื่อวิเคราะห์	รูปแบบการเขียน/อ่าน	1	1.92	8	15.38
	งานวิจัย	1	1.92		
	การออกเสียง	1	1.92		
	ความสอดคล้องทางภาษาศาสตร์	4	7.69		
	ปัญหา	1	1.92		
นำเสนอ	แนวทาง	2	3.85	2	3.85
เสนอแนะ	แนวทาง	1	1.92	1	1.92
รวม		52	100.00	52	100.00

*หมายเหตุ งานวิทยานิพนธ์ 1 เรื่อง ตั้งวัตถุประสงค์ได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 4 แสดงวัตถุประสงค์งานวิทยานิพนธ์ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ หรืองานวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย ช่วงปี 2518 - 2567 พบว่า วัตถุประสงค์ที่พบมากที่สุดคือเพื่อศึกษา จำนวน 22 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.31 รองลงมาเป็นเพื่อเปรียบเทียบ จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาเป็นเพื่อการวิเคราะห์จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.38 และมีจำนวนวัตถุประสงค์ที่มีจำนวนข้อเท่ากัน คือ วัตถุประสงค์ละ 2 ข้อ จำนวน 4 วัตถุประสงค์ ได้แก่ เพื่อพัฒนา เพื่อสร้าง เพื่อวัด/ทดสอบ และเพื่อนำเสนอ โดยในแต่ละวัตถุประสงค์คิดเป็นร้อยละ 3.85 โดยพบจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 วัตถุประสงค์ ได้แก่ เพื่อเสนอแนะแนวทาง จำนวน 1 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 1.92

4. นวัตกรรมที่ใช้ในงานวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมที่ใช้ในงานวิจัยของงานวิทยานิพนธ์ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ หรืองานวิจัยทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 จากฐานข้อมูล ThaiLIS ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

Table 5: Innovations Found in Research on Thai Language Teaching Using Linguistic Theories

นวัตกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. โปรแกรมฝึก	1	14.29
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์	1	14.29
3. ชุดกิจกรรม	2	28.57
4. แบบฝึก	1	14.29
5. แนวการสอน	1	14.29
6. ชุดการสอน	1	14.29

จากตาราง 5 แสดงนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ระหว่างงพ.ศ. 2518 -2567 พบนวัตกรรมที่ใช้ในงานวิจัยทั้งหมด 6 นวัตกรรม โดยจำนวนที่พบมากที่สุดคือ ชุดกิจกรรม จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 และโปรแกรมฝึก แบบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบฝึก แนวการสอน ชุดการสอน อย่างละ 1 เรื่องโดยแต่ละนวัตกรรมคิดเป็นร้อยละ 14.29

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับนวัตกรรมที่ใช้ในงานวิจัยของงานวิทยานิพนธ์ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 จากฐานข้อมูล ThaiLIS ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

Table 6: Research Instruments Used in Thesis Studies on Thai Language Teaching Based on Linguistic Theories or Related Linguistic Research in Thai Language Teaching

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1. แผนการทดลอง	1	5.26
2. กิจกรรมทดสอบ	1	5.26
3. การวัดคลื่นไฟฟ้าทางสมอง	1	5.26
4. ชุดกิจกรรม	1	5.26
5. แบบวัดความสามารถ	6	31.58
6. แบบฝึกทักษะ	1	5.26
7. แบบสอบถาม	3	15.79
8. หนังสือเรียนภาษาพาที	1	5.26
9. เครื่องบันทึกเสียง	1	5.26
10. ประโยคสำหรับการวิเคราะห์	1	5.26
11. ชุดการสอน	1	5.26
12. รูปภาพ	1	5.26
รวม	**19**	**100.00**

*หมายเหตุ งานวิทยานิพนธ์ 1 เรื่อง มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 6 แสดงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 พบจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 12 ประเภท โดยพบแบบวัดความสามารถจำนวนมากที่สุด 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.58 รองลงมาเป็น แบบสอบถาม 3 เรื่องคิดเป็นร้อยละ 15.79 แบบแผนการทดลอง กิจกรรมทดสอบการวัดคลื่นไฟฟ้าทางสมอง ชุดกิจกรรม แบบฝึกทักษะ หนังสือเรียนภาษาพาที เครื่องบันทึกเสียง ประโยคสำหรับการวิเคราะห์ ชุดการสอน รูปภาพ 1 เรื่อง โดยคิดเป็นร้อยละ 5.26

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 จากฐานข้อมูล ThaiLIS ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

Table 7: Statistical Methods Used in Thesis Studies on Thai Language Teaching Based on Linguistic Theories or Related Research

สถิติที่ใช้ในการวิจัย	จำนวน	ร้อยละ
1.การทดสอบโดยใช้หลักสถิติ T-Test	4	12.90
2.ค่าเฉลี่ย	7	22.58
3.ค่าร้อยละ	4	12.90
4.ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	7	22.58
5.ค่าความเที่ยงตรง (IOC)	1	3.23
6.เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2	1	3.23
7.การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง	1	3.23
8.ค่าขนาดอิทธิพล	1	3.23
9.การวิเคราะห์ตามวิธีการวิจัยเชิงทดลอง	1	3.23
10.ค่า P และ ค่า R	1	3.23
11.ค่าจำแนกแบบวัดความสามารถในการอ่านของแบรนแนน	1	3.23
12.ความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการอ่าน ของชรอคและคอสซาร์เรลลี่	1	3.23
13.ค่าประสิทธิภาพข้อสอบด้วย สูตร KR21 (Kuder richardson21)	1	3.23
รวม	31	100

หมายเหตุ งานวิทยานิพนธ์ 1 เรื่อง มีสถิติที่ใช้ในการวิจัยได้มากกว่า 1

จากตาราง 7 แสดงสถิติที่ใช้ในงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ระหว่าง พ.ศ. 2518 -2567 พบจำนวน สถิติที่ใช้ในงานวิจัยมีทั้งหมด 13 ชนิด โดยพบการใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ยมากที่สุด จำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.58 ลำดับต่อมาพบว่า ค่าสถิติ t-test และค่าร้อยละมีจำนวนเท่ากันคือ 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ เรื่องละ 12.90 โดยสถิติอื่น ๆ ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรง (IOC) เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง ค่าขนาดอิทธิพล การวิเคราะห์ตามวิธีการวิจัยเชิงทดลอง ค่า P และ ค่า R ค่าจำแนกแบบวัดความสามารถในการอ่านของแบรนแนน ความเที่ยงของแบบวัดความสามารถในการอ่าน ของชรอคและคอสชาร์เรลลี่ และค่าประสิทธิภาพข้อสอบด้วย สูตร KR21 (kuder Richardson 21) พบอย่างละ 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.23

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการสังเคราะห์งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการเรียนการสอนผ่านฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย TDC – ThaiLIS ระหว่าง พ.ศ. 2518 - 2567 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลออกมาในประเด็นโดยรวมที่พบ ดังต่อไปนี้

1. จากการสังเคราะห์จำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยที่ใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ พบว่า จำนวนงานวิจัยทางการศึกษามีจำนวนมากกว่างานวิจัยเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ภาษาไทยที่นำไปใช้ในการสอน และหากวิเคราะห์ประเด็นเนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัยจะพบว่า เนื้อหาที่ใช้ในการนำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนภาษาไทยคือการนำองค์ความรู้มาใช้แก้ปัญหาในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ปัญหาเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาไทย ให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา นักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และปัญหาจากนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์

ที่ในด้านการอ่านออกเสียงภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phongsprasert (2020) โดยได้กล่าวว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาการอ่านโดยมีสาเหตุมาจากนักเรียนมีทักษะทางภาษาด้านการอ่านค่อนข้างต่ำ เกิดจากการที่นักเรียนไม่สามารถจดจำพยัญชนะ สระได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phrommaedae (2019) ที่ได้อธิบายไว้ว่าการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันประสบกับปัญหานักเรียนขาดทักษะการอ่านเป็นอย่างมาก โดยส่งผลให้ทักษะด้านอื่น ๆ ได้รับผลกระทบด้วยโดยเฉพาะทักษะการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาโดยตรงต่อตัวนักเรียน โดยปัญหาจากการอ่านสะกดคำ และการอ่านไม่คล่องส่งผลให้เห็นอย่างชัดเจนจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2564 - 2566 ในระดับประถมศึกษาพบว่าในมาตรฐานที่ 1 ท.1.1 การอ่าน มีผลคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.15, 59.36 และ 59.61 โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับต่ำค่อนไปปานกลาง ด้วยปัญหานี้เองทำให้งานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาได้นำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์เข้ามาเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยเน้นนำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ไปประยุกต์ใช้เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบทางการอ่านภาษาไทยเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านกิจกรรมของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังงานวิจัยของ Sinthapanon (2018) ที่กล่าวว่าชุดฝึกเป็นนวัตกรรมที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมและเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ไว้ การเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนที่กำลังเรียนเกิดความแม่นยำ คงทนในเรื่องที่ต้องการฝึก อีกทั้งยังส่งผลให้การสอนของครูผู้สอนและผลการเรียนของผู้เรียนประสบความสำเร็จอีกด้วย

2. งานวิจัยทางภาษาศาสตร์ภาษาไทยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย จากการวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของงานวิจัยพบว่า งานวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะของตำราเรียนภาษาไทยตั้งแต่ ระบบหน่วยเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ จนถึงระดับวากยสัมพันธ์ไปจนศึกษา

การออกเสียงของนักเรียนผู้มีความเป็นชาติพันธุ์ นักเรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตว่างานวิจัยที่ศึกษาระบบหลักภาษาไทยระหว่างปี พ.ศ. 2518-2543 เท่านั้น อาจเป็นเพราะเป็นช่วงเวลาก่อนที่กระทรวงศึกษาธิการจะออกหลักสูตรแกนกลางการศึกษา 2551 ดังนั้นเนื้อหาที่วิเคราะห์ออกมาเป็นเนื้อหาไวยากรณ์เดิมอาจไม่สอดคล้องกับตำราเรียนหลักภาษาในยุคปัจจุบัน โดยศึกษาการอ่านการเขียน หน่วยคำในภาษาไทยในระดับหน่วยเสียงและหน่วยคำ และงานวิจัยระหว่าง พ.ศ. 2543-2554 พบว่ามีงานวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยเพียง 1 เรื่องเท่านั้น คืองานวิจัยการวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนหูหนวกชั้นประถมปีที่ 6 และพบความถี่จำนวนงานวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยที่มีจำนวนความถี่มากที่สุดในช่วงปี 2555-2562 ซึ่งเป็นการนำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์แนวใหม่มาใช้เพื่อเพิ่มเชาว์ปัญญาทางภาษาศาสตร์ภาษาไทยให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา เห็นได้จากงานวิจัยของ Thinthawee et al. (2019) เรื่องการเพิ่มเชาวน์ปัญญาด้านภาษาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาด้วยโปรแกรมฝึกความสามารถด้านการใช้ภาษา การศึกษาเชิงพฤติกรรมและคลื่นไฟฟ้าสมองและการศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยในระดับที่ใหญ่กว่าหน่วยเสียงหน่วยคำ กล่าวคือเป็นการศึกษาในระดับวากยสัมพันธ์ สัมพันธสารในภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ทางภาษาไทย ดังงานวิจัยของ Chuanalikhikorn et al. (2018) ได้อธิบายว่า การศึกษาลักษณะของประโยคความซ้อนที่ปรากฏในหนังสือเรียนนั้นสามารถทำให้เห็นถึงโครงสร้างประโยคได้ชัดเจน เป็นภาษาสุภาพ และเป็นภาษาที่เหมาะสมกับเด็ก ทำให้ได้เห็นถึงประโยชน์ของการทำวิจัยแนวการวิเคราะห์ คือทำให้เห็นถึงระดับความยากง่ายของภาษาที่ใช้ในหนังสือเรียนให้เหมาะสมกับการรับรู้ของเด็ก

แต่ละช่วงวัยจากการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นถึงพัฒนาการและแนวโน้มการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนภาษาไทย ถึงแม้ว่างานวิจัยในด้านนี้จะยังไม่ค่อยพบมากนักเนื่องจากภาษาศาสตร์เป็นองค์ความรู้ที่มีความหลากหลายและเป็นเรื่องที่ยากต่อการเข้าใจ โดยนักภาษาศาสตร์จะสนใจการศึกษาภาษาโดยตรง แต่ครูผู้สอนภาษาไทยจะนำความรู้ภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน โดยไม่ได้ศึกษาด้านภาษาศาสตร์มาโดยตรง จึงทำให้ไม่เข้าใจในทฤษฎีทางภาษาศาสตร์อย่างแท้จริง ดังงานวิจัยของ Nontawasi (2009) ได้ศึกษาความเข้าใจภาษาศาสตร์ของครูผู้สอนภาษาไทย และการนำองค์ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ไปใช้ในการสอนภาษาไทย โดยจากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนภาษาไทยมีความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่ามีความรู้ด้านระบบคำมากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้เบื้องต้นด้านภาษาศาสตร์ ด้านระบบเสียง และน้อยสุดคือด้านระบบไวยากรณ์

จากการสังเคราะห์งานวิจัยนี้เองสะท้อนให้เห็นว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ในบางมิติที่จำกัด โดยเฉพาะด้านการอ่าน การสะกดคำ และการออกเสียง ซึ่งเป็นประเด็นที่พบได้บ่อยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษา นักเรียนชาติพันธุ์ และนักเรียนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ายังไม่มีการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ในวงกว้าง และยังขาดการวิจัยในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับอื่น ๆ นอกจากนี้ ยังพบว่าครูผู้สอนภาษาไทยจำนวนมากขาดความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ทำให้การบูรณาการภาษาศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้มักเป็นไปในลักษณะผิวเผิน ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ภาษาศาสตร์ในการสอนในรายวิชาภาษาไทยได้อย่างเต็มศักยภาพด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงทำให้เห็นถึงทิศทาง แนวโน้ม และความก้าวหน้า ของการนำทฤษฎีภาษาศาสตร์

มาใช้ในการเรียนการสอน และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการวิจัยในอนาคต ทั้งในเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. จากผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยที่นำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนภาษาไทยค่อนข้างมีน้อย โดยควรมีการสร้างงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคโนโลยีและนำไปใช้ในการเรียนการสอน

2. จากกลุ่มตัวอย่างจะมีนักเรียนที่เป็นชาติพันธุ์ และนักเรียนต่างชาติ หากมีการศึกษาผลของการใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนต่างชาติ โดยให้มีการเปรียบเทียบ จะเห็นถึงรายละเอียดของปัญหาการใช้ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มาแก้ปัญหาต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสำรวจงานวิจัยที่นำทฤษฎีทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการเรียนการสอนจากฐานข้อมูลอื่นร่วมด้วย เช่น ThaiJO และอื่น ๆ เพื่อให้เห็นถึงความหลากหลายของจำนวนวิจัยมากยิ่งขึ้น

2. ควรสังเคราะห์งานวิจัยในด้านอื่น ๆ เช่น นวัตกรรมในการสอนภาษาไทย การนำภาษาไทยไปบูรณาการกับศาสตร์อื่น และการสังเคราะห์วิธีการทดลองในการวิจัยให้เห็นในแต่ละช่วงเวลา มีการทำวิจัยใช้รูปแบบใดเพื่อให้เห็นแนวโน้มในการทำวิจัยในอนาคตมากขึ้น

3. ควรสังเคราะห์ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ในการเรียนการสอนแบบเจาะประเด็นเช่น การเปรียบเทียบเรื่องการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ในการศึกษาเรื่องประโยคในภาษาไทย เพื่อให้เห็นความถี่ และจำนวนงานวิจัยได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

References

Chuanalikhikorn, N., Sutharat, P., & Chiangthian, P. (2018). Analysis of complex sentence structures in textbooks for fourth to sixth-grade students. *Journal of Humanities and Social Sciences, Udon Thani Rajabhat University*, 7(1), 170–177.

Nontawasi, W. (2009). *Linguistic knowledge and its application in teaching Thai at the lower secondary level among Thai language teachers in international schools in Chiang Mai*. [Master's thesis, Chiang Mai University]

Office of the Basic Education Commission. (2008). *Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Ministry of Education.

Phongsprasert, P. *(2020). The development of reading and spelling ability of PrathomSuksa 1 students taught by Hunter's teaching model and exercises*. [Master's thesis, Silpakorn University].

Phrommaedae, W. (2019). *Developing Thai reading and writing Skills To solve the problems of non - writability of Prathomsuksa 5 students*. [Master's thesis, Rajabhat Mahasarakham University].

Royal Institute Dictionary. (2008). *Phasasart.* https://dictionary.orst.go.th/

Sinthapanon, S. (2018). *Innovative teaching and learning for developing learners' 21st-century skills*. 9119 Technic Printing.

Thinthawee, S., Makmee, P., & Wongupparaj, P. (2019). Enhancing linguistic intelligence in primary school students using a language competency training program: An EEG study. *Journal of Research Methodology and Cognitive Science,* 17(2), 10–15.

Varotmasikkhadit, U. (2002). *Introduction to language* (7th ed.). Ramkhamhaeng University.

Authors

Arkkarawat Sornwatthananon

Chiangmai University Demonstration School

E-mail: bonne.education@gmail.com

Assistant Professor Songphop Khunmathurot, Ph.D.

Faculty of Education, Naresuan University

E-mail: songphopk@nu.ac.th